

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 23/2019-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 16. januára 2019 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKČIA], [REDAKČIA], zastúpeného advokátom JUDr. Dušanom Repákom, advokátska kancelária, Krížna 47, Bratislava, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky uznesením prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Zámky č. k. 1 Pn 345/18/4404-4 z 22. mája 2018 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKČIA] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 28. júna 2018 doručená sťažnosť [REDAKČIA], [REDAKČIA] (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) uznesením prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Zámky (ďalej len „prokurátor okresnej prokuratúry“) č. k. 1 Pn 345/18/4404-4 z 22. mája 2018 (ďalej aj „napadnuté uznesenie“).

2. Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že 6. februára 2018 bol Okresnému riaditeľstvu Policajného zboru Nové Zámky, odboru kriminálnej polície, 1. oddeleniu vyšetrovania (ďalej len „okresné riaditeľstvo Policajného zboru“) odstúpený realizačný návrh z Národnej kriminálnej agentúry, expozitúry Západ, Nitra pod č. p. PPZ-NKA-PKJ2-27-47/2018, spracovaný na základe telefonického oznámenia sťažovateľa, vo veci podozrenia z trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 odsek 1 písm. b) zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný zákon“). Uznesením vyšetrovateľa okresného riaditeľstva Policajného zboru z 26. marca 2018 ČVS: ORP-125/1-VYS-NZ-2018 MA bolo podanie sťažovateľa podľa § 197 ods. 1 písm. d) zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“) odmietnuté, keďže nebol dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa § 197 ods. 2 Trestného poriadku (ďalej aj „uznesenie vyšetrovateľa o odmietnutí podania“). Podľa vyjadrenia sťažovateľa mu bolo uznesenie vyšetrovateľa o odmietnutí podania *«doručované poštou do vlastných rúk na adresu, ktorú uviedol v záhlaví sťažnosti, [REDAKOVANÉ] dňa 18-04-2018. Proti predmetnému Uzneseniu o odmietnutí podania podal sťažovateľ dňa 18-04-2018 sťažnosť s odôvodnením (ďalej aj ako „SŤAŽNOSŤ“), v lehote do troch dní od prevzatia Uznesenia o odmietnutí podania»*. Prokurátor okresnej prokuratúry napadnutým uznesením sťažnosť sťažovateľa podľa § 193 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zamietol ako podanú oneskorene. V ostatnom sťažovateľ podal sťažnosť ústavnému súdu.

3. V podanej ústavnej sťažnosti sťažovateľ poukázal predovšetkým na to, že *„... prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Zámky pri vydaní napadnutého Uznesenia zo dňa 22-05-2018 v dôsledku posudzovania zachovania zákonnej trojdňovej lehoty na podanie sťažnosti podľa fikcie doručenia pri doručovaní Uznesenia o odmietnutí podania rozhodol o zamietnutí sťažnosti podľa § 193 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku ako oneskorene podanej“*. Svoj názor v súhrne odôvodnil tým, že *«... v danom prípade neboli splnené zákonné podmienky pre posudzovanie plynutia zákonnej trojdňovej lehoty na podanie sťažnosti podľa fikcie doručenia v zmysle ustanovení § 66 ods. 3 Trestného poriadku, v nadväznosti na ustanovenia § 66 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku... V zmysle ustanovení § 66 ods. 3 Trestného poriadku pri doručovaní poštou nebol oznamovateľ*

„vhodným spôsobom upovedomený, že mu bude zásielka doručovaná opäť“. Samotná skutočnosť o zásielke, že dňa 03-04-2018 bola prevzatá poštou na doručovanie a dňa 04-04-2018 bola opäť prevzatá poštou na doručovanie a následne bola uložená na pošte svedčí o formálnom naplnení ustanovenia § 66 ods. 3 Trestného poriadku. Sťažovateľ nebol nijakým „vhodným spôsobom“ upovedomený o prvom neúspešnom pokuse o doručovanie zásielky zo dňa 03-04-2018 a nebol upovedomený o následnom dni a hodine, kedy poštový doručovateľ vykoná opakované doručenie, teda o termíne opakovaného doručenia dňa 04-04-2018. Sťažovateľ si na základe Oznámenia o uložení zásielky tzv. „žltého lístka“ bol vyzdvihnúť zásielku v úložnej lehote určenej poštovým prepravcom a obratom v ten istý deň ako prevzal predmetné Uznesenie o odmietnutí podania doručil Sťažnosť, ktorú následne prokurátor vyhodnotil ako podanú oneskorene.».

4. V závere svojej argumentácie uviedol, že *„sťažnosť proti Uzneseniu o odmietnutí podania za tejto situácie preto podľa názoru Sťažovateľa nemala byť posudzovaná podľa § 193 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku ako oneskorene podaná ale ako podaná včas v zákonnej trojdňovej lehote a sťažnosťou napadnuté Uznesenie o odmietnutí podania malo byť prokurátorom preskúmané z hľadiska zákonnosti a správnosti v zmysle postupu podľa ustanovení § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Trestného poriadku“.*

5. Na základe uvedených skutočností sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd o jeho sťažnosti rozhodol nálezom, ktorým vysloví porušenie jeho základného práva na právnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 ústavy napadnutým uznesením prokurátora okresnej prokuratúry z 22. mája 2018, napadnuté uznesenie prokurátora okresnej prokuratúry zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie a prizná mu náhradu trov konania.

II.

6. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

7. Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

8. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

9. V zmysle judikatúry ústavného súdu za zjavne neopodstatnenú sťažnosť možno považovať takú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mal preskúmať po jej prijatí na ďalšie konanie (II. ÚS 70/00, IV. ÚS 66/02, I. ÚS 56/03).

10. Ústavná ochrana základných práv a slobôd, ako aj ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z príslušnej medzinárodnej zmluvy je rozdelená medzi všeobecné súdy, resp. ostatné orgány verejnej moci a ústavný súd. Systém tejto ochrany je založený na princípe subsidiarity, ktorý určuje aj rozsah právomoci ústavného súdu pri poskytovaní ochrany týmto právam a slobodám vo vzťahu k právomoci všeobecných súdov, resp. ostatných orgánov verejnej moci, a to tak, že orgány verejnej moci sú primárne zodpovedné

za výklad a aplikáciu zákonov, ako aj za dodržiavanie základných práv. Ústavný súd preto nie je zásadne oprávnený preskúmať a posudzovať tie ich právne názory, ktoré ich pri výklade a uplatňovaní zákonov viedli k rozhodnutiu vo veci samej, ani preskúmať, či v konaní pred orgánmi verejnej moci bol alebo nebol náležite zistený skutkový stav a aké skutkové a právne závery zo skutkového stavu tieto orgány vyvodili. Úloha ústavného súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou, prípadne medzinárodnými zmluvami o ľudských právach a základných slobodách. Skutkové a právne závery, ku ktorým orgány verejnej moci pri aplikácii práva dospeli, tak môžu byť predmetom kontroly zo strany ústavného súdu len vtedy, ak by vyведенé závery boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedlňiteľné a neudržateľné, a zároveň by mali za následok porušenie základného práva alebo slobody (I. ÚS 13/00, mutatis mutandis I. ÚS 4/00, I. ÚS 17/01, II. ÚS 67/04).

11. Opierajúc sa o tieto východiská, ústavný súd posudzoval aj sťažnosť sťažovateľa.

12. Z obsahu sťažnosti, jej príloh, ako aj navrhovaného petitu vyplýva, že sa sťažovateľ domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy napadnutým uznesením prokurátora okresnej prokuratúry z 22. mája 2018 zamietajúcim jeho sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa o odmietnutí podania, pretože bola podaná oneskorene.

13. V súvislosti s uvedeným prokurátor okresnej prokuratúry v odôvodnení napadnutého uznesenia z 22. mája 2018 v otázke postupu a následného počítania lehoty pri doručovaní uznesenia o odmietnutí podania z 26. marca 2018 okrem iného uviedol:

„Z priloženej doručenky, preukazujúcej doručenie uznesenia vyšetrovatelky sťažovateľovi vyplýva, že zásielku s uznesením, ktorá bola doručovaná na totožnú adresu, ako uvádzal v záhlaví podanej sťažnosti, si fyzicky prevzal dňa 18.04.2018, ktorú skutočnosť potvrdil na doručenke svojim podpisom. Z predmetnej doručenky ďalej vyplýva, že uznesenie bolo sťažovateľovi doručované doporučené do vlastných rúk s opakovaným doručením, teda v súlade s ustanovením § 66 odsek 1 písmeno b), odsek 3 Trestného poriadku. Prvý neúspešný pokus o doručenie zásielky bol poštovým doručovateľom

vykonaný dňa 03.04.2018, opakované doručenie dňa 04.04.2018 a zásielka bola následne uložená na pošte dňa 04.04.2018.

Vzhľadom k tomu, že sťažnosťou napadnuté uznesenie bolo sťažovateľovi doručené v dôsledku uplatnenia fikcie doručenia dňa 09.04.2018 (t. j. tretí pracovný deň od uloženia písomnosti na pošte, aj keď sa adresát o uložení zásielky nedozvedel), pričom sťažnosť bola podaná u vyšetrovateľky Okresného riaditeľstva PZ Nové Zámky až dňa 18.04.2018, konštatujem, že sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zmysle § 186 odsek 1 Trestného poriadku, avšak nebola zachovaná zákonná lehota, určená na podanie sťažnosti podľa § 187 odsek 1 Trestného poriadku. V dôsledku fikcie doručenia uloženej zásielky na pošte dňom 09.04.2018 uplynula sťažovateľovi lehota na podanie sťažnosti dňom 12.04.2018.“

14. Ústavný súd konštatuje, že uznesenie prokurátora okresnej prokuratúry je ústavnoprávne akceptovateľné a konformné s obsahom príslušných článkov ústavy, pretože ním prijaté právne závery sa opierajú o aplikáciu relevantnej právnej úpravy (príslušné ustanovenia Trestného poriadku o rozhodovaní nadriadeného orgánu o sťažnosti) a korešpondujú skutkovému podkladu, z ktorého vychádzajú a ktorý zároveň prezentujú jasným a náležitým odôvodnením.

15. Ústavný súd dospel k záveru, že napadnuté uznesenie prokurátora okresnej prokuratúry nevykazuje také ústavne relevantné nedostatky, ktoré by po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie mohli reálne viesť k vysloveniu porušenia sťažovateľom označeného základného práva podľa ústavy. Ústavný súd preto pri predbežnom prerokovaní sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

16. S ohľadom na odmietnutie sťažnosti neprichádzalo už do úvahy rozhodovať o ďalších návrhoch sťažovateľa uplatnených v petite sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. januára 2019